

# حسینعلی مؤیدپردازی



فرستی دست میدهد تا ساعتی پای صحبت حسینعلی مؤید پردازی خوشنویس و نقاش کهنسال که بر گردن بسیاری از جوانان امروز حق استادی دارد بنشینیم. مؤیدپردازی که از دوستان کمال‌الملک نقاش بلندقدر کشور ما و از همکاران قدیمی مطبوعات است آرام و بی‌تکلف داستان زندگی خود را آغاز میکند:

رودکی - اصل رودی که در دست دارد در منزل خان ملک مرحوم موجود میباشد از روی آن طرح و اقتباس شده



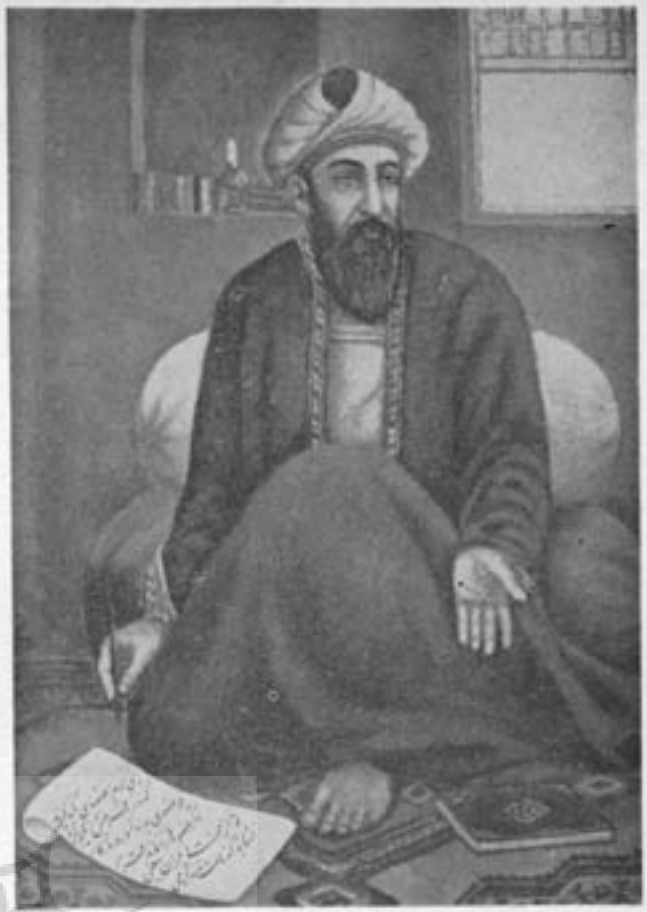
«نام من حسینعلی و نام پدرم عبدالله است و شجره خانوادگیم بیاباخان لواسانی میرسد. تحصیلات قدیمه را در مکتب‌خانه‌ها با خواندن کتابهای نظیر گلستان ترسل و نصاب گذراندم. از همان آغاز در خط و نقاشی استعداد نشان دادم و سال ۱۳۱۵ هنگامیکه پدرم نمونه خط و نقاشی مرا بنظر میرزا علیخان امین‌الدوله صدراعظم مظفرالدین شاه رسانید امین‌الدوله دستور داد تا موجبات تحصیل مرا در دارالفنون فراهم سازند. در مدرسه دارالفنون بتحصیل علوم جدید و نقاشی پرداختم و در عین حال چون تحصیل یکی از رشته‌های طب، مهندسی، توپخانه و پیاده نظام اجباری بود من رشته پیاده نظام را انتخاب کردم. «مؤیدپردازی در اینجا کمی متأثر میشود و پس از اندکی میفرزاید: «دوران تحصیل من در دارالفنون فقط سه سال طول کشید و پس از آن بدلائل خانوادگی درحالیکه در نقاشی و خوشنویسی دستی یافته بودم تحصیل را کنار گذاشتم و بتلاش معاش پرداختم ولی در همه حال رشته‌ای ناگستنی مرا با هنر پیوند میداد. شروع کارم در اداره پست بود و در خارج از وقت اداری بنگارش کتابها و نقاشی تصاویر آنها می‌پرداختم و از راه کشیدن کاریکاتور و تصاویر گوناگون با جرائد همکاری مینمودم و در عین حال تهیه زمینیه دیپلم‌ها و گواهینامه‌ها از طرف کمال‌الملک بمن واگذار میگردد و بهمین مناسبت بدریافت نشان علمی نائل آمدم و چندی بعد علاقه شدید بکارهای هنری مرا ناگزیر ساخت تا یکباره کار اداره پست را رها کنم و در مدرسه صنایع مستظرفه در زیر نظر کمال‌الملک آغاز بکار



تصویر ابریشمدوزی شاهعباس کبیر کار نیره مؤیدپردازی صیبه مؤیدپردازی معلم هنرستان دخترانه دربارشاهنشاهی

تا اینجاموید پردازی بموضوع فعالیت های تعلیماتی خود بعنوان يك استاد نقاشی اشاره ای ننموده است و بدنبال سؤال من در این زمینه میگوید: «درسال ۱۳۱۰ دست روزگار مرا بمشهدکشانید و در همین سال بدنبال تحولانی که دروضع استخدامی من روی داد تعلیم و تدریس نقاشی در مشهد بمعهد من محول گردید و من این کاررا مدت ۱۴ سال در مشهد

نمایم . من در اینجا تهیه طرح پرچمها و مدالهای مختلف را بمعهد داشتم و تا هنگامیکه بسبب مشکلات بودجه مدرسه صنایع مستظرفه در معرض تعطیل قرار گرفت بانجام همین وظیفه مشغول بودم . مدرسه تعطیل شد و من دوباره روانه اداره پست شدم و اندکی بعد در مسابقه نخستین تمبر مربوط به پست هوایی ایران برنده شدم و بدریافت جائزه مفتخر گردیدم .»



راست بالا : شیخ سعدی از روی تصاویر معارف که در دیکسیونر لاروس  
 ۱۹۳۵ مندرج میباشد چپ بالا : منوچهری دامغانی پالین :  
 حکیم عمر خیّام



با کمال علاقه دنبال نمودم . در روزگار توقف در مشهد در تهیه طرح‌های مربوط به حجاری سرستونهای آرامگاه فردوسی همکاری داشتم و هم در این ایام بتهیبه تصاویر خیالی از شاعران بزرگ ایران مانند سعدی ، حافظ ، فردوسی ، نظامی ، خیام ، سنائی ، عطار ، مهستی گنجوی ، وحشی باققی همته گماشتم و تهیه این تصاویر مرا بدریافت نشان علمی دیگری موفق ساخت . تدریس و تعلیم عشق دیگر من بود و پس از بازگشت پتهران تا وقتی که در سال ۱۳۲۸ بافتنخار بازنشستگی ناقل آمدم با علاقه‌ای وافر این کار را دنبال کردم گویانکه پس از بازنشستگی هم کار تعلیم و تدریس را رها نساختم و اینجا و آنجا بدان ادامه میدهم .

در مورد کمال‌الملک مؤیدپردازی میگوید : «اویک نقاش توانا و یک انسان واقعی بود . خاطرات روزهائی که در نیشابور بحضور او میرسیدم شیرین‌ترین خاطرات زندگی من است و چه تلخ بود روزهائی که پیش از مرگ و بهنگام بستری بودن در بیمارستان شاهرضای مشهد از او عیادت مینمودم . خدا روانش را شاد دارد که در هنر و اخلاق هردو یکمال بود .»